

De fleste vil sikkert omkomme efter denne Omgang. Saa kan man naturligvis sige, at Folk skulde skaffe sig Garn med større Maskevidde; men jeg skal dertil sige, at det er et ret stærkt Krav at stille til de Folk, der driver dette Fiskeri. Det er hos os i hvert Fald mest ældre Folk, som er for gamle eller for svagelige til at give sig af med det egentlige større Fiskeri. Skulde disse nu, direkte eller indirekte, tvinges til at skaffe sig nye Garn, vilde man vistnok kun opnaa at forhindre dem i at drive dette i øvrigt ikke særlig indbringende Fiskeri, og for Ørredfiskeriet vilde man efter min Mening ikke opnaa nogen betydelig Forbedring af Betingelserne i Almindelighed.

Derimod vil jeg anbefale, at Mindstemaalet for Laks sættes noget op. Laksefiskeriet drives paa en hel anden Maade end Ørredfiskeriet, og hel andre Synspunkter kan derfor gøres gældende paa dette Punkt. Maalet er efter den nugældende Lovgivning det samme for Laks som for Ørred, altsaa $12\frac{1}{2}$ Tomme eller 14 Tommer, naar man regner med Total længden. Det er i hvert Fald blandt Bornholms Fiskere den almindelige Mening, at det vilde være fuldt forsvarligt, om Maalet blev sat noget op, f. Eks. til 15 Tommer. Der gaar ved vore Kyster en Mængde Smaalaks, som det nu er tilladt at fiske, men som det i Virkeligheden er meget uøkonomisk at trække i Land. Baade i Kvantitet og i Kvalitet vilde de vinde betydeligt, hvis de fik Lov til at gaa nogen Tid, et Par Maaneder til. Det er oplyst overfor mig, at de vokser ret hurtigt, at de paa en Maaned kan tage et Pund til i Vægt, og Kvaliteten vil ogsaa vinde ved en saadan Forøgelse i Størrelse. Fiskerneovre hos os, der er ganske særlig godte kendte med Laksefiskeriet, er derfor af den Mening, at det vilde være i Fiskernes velforstaaede Interesse, om man paa dette Punkt gik noget strengere til Værks og fastholdt et relativt højt Minimumsmaal.

Medens jeg er ved Maalbestemmelserne, ønsker jeg at gøre en enkelt Bemærkning om Minimumsmaalet for Pighvarrer. Pighvarrefiskeriet er omkring Bornholm meget forskelligt fra Pighvarrefiskeriet i de øvrige danske Farvande, og vi har derfor ikke kunnet bruge de hidtil gældende Bestemmelser om Mindstemaalet for Pighvarrer, men har gennem Dispensation fra Landbrugsministeriet opnaet en betydelig Nedsættelse, fra $12\frac{1}{2}$ til 5 Tommer. Jeg ser nu, at der i Lovforslagets § 15 er indført en saadan Særbestemmelse i selve Lovgivningen, saa at vi fritages for med 4 Aars

Mellemrum at gaa til Landbrugsministeriet og anmode om Dispensation. Dette er jeg overordentlig tilfreds med, og jeg vil meget anbefale, at denne Særbestemmelse vedtages.

Jeg vil dernæst gøre nogle Bemærkninger om Bestemmelsen i § 6, som drejer sig om Afmærkningen af Redskaber, som staar ude i Søen. Under Punkt 5 indeholder Paragraffen en særlig Bestemmelse, der lyder saaledes: „I Farvandet omkring Bornholm og Christiansø skal svajende Redskab om Natten i Tiden fra 1. Maj til 14. August føre violet Lanterne paa yderste Bøje“. Dette er for saa vidt en Forbedring af den nugældende Lovs Bestemmelser, som det fører Kravet til Afmærkning af disse Redskaber. Men vi kunde ønske Bestemmelsen noget mere udvidet, noget mere detailleret. Forholdet er nemlig dette, at Fiskerne hen imod Slutningen af Drivgarnsfiskeriperioden udsætter Tove, hvorfra Redskaberne saa senere kan sættes ud, naar Vejret er gunstigt dertil. Disse Tove staar ofte ude i Maanedsviis, og hvis de ikke er tilstrækkeligt afmærkede, kan der foregaa Kollision med Drivgarnsfiskeriredskaberne, hvorved baade de faststaaende Toves Redskaber og ogsaa de drivende Redskaber kan ødelægges. De gældende Bestemmelser om Afmærkningen er ikke tilfredsstillende, og det, der foreslaas i Lovforslaget, er ganske vist en Forbedring, men efter vor Mening er det ikke tilstrækkeligt. Jeg tillader mig at bringe i Forslag og henstille til det ærede Udvalg, som faar med denne Sag at gøre, at tage under Overvejelse, om der ikke kunde indføres en Bestemmelse gaaende ud paa, at saadanne faste Tove altid, hvad enten de fører Redskaber eller ej, afmærkes med en 5 Fod høj Stage med et Flag, hvis Diameter er en Fod, og dette skulde saa staa paa det yderste Sættetov. Desuden skulde der paa den yderste Bøje, naar Redskaber er satte ud, føres en violet Lanterne. Hvis dette sættes ind i Loven, vilde det være fuldt betryggende, og der kunde saa ikke, hvis der vises nødvendig Agtpaagivenhed, ske saadanne Kollisioner, som undertiden indtræffer nu til Skade for begge Parter.

Jeg vil dernæst gøre en Bemærkning om Fredningstiden for Ørreder. Denne falder ikke sammen med de Ønsker, som er fremsatte af det ærede Medlem, som nu talte, men den falder sammen med det Ønske, som blev udtalt af det ærede Medlems Partifælle fra Slagelse (H. P. Hansen), som talte i Gaar. Saa vidt jeg opfattede det ærede Medlem fra Slagelse i